

Natuurcolumn

Kijk toch eens! Wat een kleuren, wat een geuren, wat een variatie! Tijdens elke wandeling verwonder ik me over de pracht en de diversiteit van de Spaanse mediterrane flora en fauna. Geel, paars, blauw, wit, rood of groen. Alles groeit en bloeit dat het een lieve lust is onder de Spaanse zon. En het hele jaar rond. Prachtige vlinders fladderen van bloem tot bloem en bontgekleurde vogels vliegen in de helderblauwe lucht.

Voor een bijdrage aan de NCM nieuwsbrief duik ik voor informatie over de mediterrane natuur in de literatuur. In elke column zal ik een plant of dier in het zonnetje zetten. Geniet met me mee.

***Callistemon Citrinus*, Rode lampenpoetser**

Voor het onderwerp voor deze natuurcolumn zoek ik het dicht bij huis. En wel in onze eigen Spaanse oase. In vele tuinen zie ik nu de Rode lampenpoetser in bloei staan. Zo ook bij ons. Ik werd getroffen door de prachtig oplichtende kleur van de talrijke rode meeldraden met bijna goudkleurige helmknoppen in de laatste avondzon. Zó mooi! De bloem is echt heel bijzonder. Vanwege de borstelvorm wordt hij in het Nederlands lampenpoetser genoemd. In het Engels flessenborstel. De bloemen zijn zacht en groeien in een borstelvorm van wel twaalf cm lang. De eerste naam, *Callistemon*, komt van het Grieks en betekent schone meeldraad. En terecht. Echt een beauty.

De Rode lampenpoetser wordt ondergebracht in de Mirtefamilie. Hiertoe behoren ook de Mirte, de Eucalyptus, en de kruidnagel. Hier in Spanje kan de struik wel zo'n vijf meter hoog worden. De bladeren van de Rode lampenpoetser (er zijn ook andere kleuren) zijn smal, tot 10 cm lang en vrij stijf. De lampenpoetser is een groenblijvende struik. De bladeren zijn bij het uitkomen teer en bronsrood. Al snel verkleuren ze naar grijsgroen. Als je een blad tegen het licht houdt, zie je dat het vol zit met doorschijnende poriën. Hieruit ontsnapt bij kneuzing een lichte citroenachtige geur. Vandaar de tweede naam *Citrinus*. In het zonlicht is ook prachtig de fijne donzen beharing langs de bladrand te zien, evenals op het blad en rondom de jonge twijgen. Grappig is ook dat de twijg met bladeren voorbij de bloempluim nog een stukje doorgroeit.

De plant komt oorspronkelijk uit Australië waar hij groeit in droge struwelen. Vanwege zijn schoonheid nu ook daarbuiten te vinden in tuinen. Tegen nachtvorst moet hij beschermt worden. Vandaar dat hij in Nederland en België vaak als kuipplant groeit. Bijzonder om te lezen vond ik zijn aanpassing aan het droge klimaat en de vele bosbranden in Australië. Het is een pioniersoort die zijn zaden kan laten ontkiemen op de afgebrande vlakke. Want dan is er minder concurrentie van andere planten en heeft hij alle tijd voordat het nieuwe struweel opnieuw zal afbranden. Na de brand gaan de houtige vruchten pas open omdat dan de omstandigheden ideaal zijn voor ontkieming. Geen wonder dat ik aan mijn lampenpoetser alleen de wratachtige urntjes op de oudere takken zie en geen zaden. Hij kan zich alleen via zaad vermeerderen. De vluchtige olie uit de bladeren komt explosief vrij bij brand en neemt zo zuurstof weg en dus ook vuur. Zo wordt de moederstruik beschermt tegen de vlammen. Wonderlijk. Vogels zijn dol op de zoete nectar. In onze lampenpoetser is er dan ook altijd een druk gekwetter te horen en vindt ik elk jaar goed verstopte vogelnestjes.

De lampenpoetser is een echte blikvanger in de tuin.

Alle informatie is bij elkaar gezocht in diverse boeken en bronnen op internet. De foto's zijn van eigen hand.

Met zonnige natuurgroeten, *Anja*